

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4172/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, које заступа Државно правобранилаштво, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1481/19 од 29.05.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1481/19 од 29.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1481/19 од 29.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 944/17 од 10.01.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му исплати неисплаћену разлику зараде до двоструког износа исте на основу обављеног рада и временаведеног на раду за период 01.07.2008. до 30.06.2011. године у укупном износу од 1.890.315,95 динара са појединачно наведеним месечним износима и припадајућом законском затезном каматом ближе описаном у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у име и за рачун тужиоца Републичком фонду ПИО, Филијала Београд уплати разлику припадајућих доприноса за обавезно пензијско и инвалидско осигурање за период 01.07.2008. до 30.11.2011. године на износе ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати неисплаћену разлику зарада до двоструког износа по основу обављеног рада и временаведеног на раду за период 01.07.2008. до 30.07.2011. године преко досуђеног износа са појединачно наведеним месечним износима са законском затезном

каматом и припадајућим доприносима. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1481/19 од 29.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са постојећом судском праксом и правним ставом Грађанског одељења Врховног касационог суда од 21.05.2019. године.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 21.07.2011. године. Вредност предмета спора је 1.733.048,25 динара (16.568 евра).

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ови трошкови нису били ни нужни, ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић